



Jezus is hinderlijk praktisch

Hoe nederig Jezus ook is, Hij maakt wel duidelijk dat Hij, en Hij alleen, “de weg, de waarheid, en het leven” is

(Joh 14,6). Zoiets klinkt naar groothedswaan, en zou het zijn als het niet waar zou zijn. Maar als je Jezus ergens niet van kunt beschuldigen, dan is het wel van megalomaan gedrag. Zijn leven is immers een leven van opoffering, dienstbaarheid en meer van dit soort termen, die je zelden bij RTL Boulevard tegenkomt.

Ondanks het feit dat Hij wel degelijk beweerde de Zoon van God te zijn, was het eveneens duidelijk dat Hij geen roem van mensen zocht. Kortom, een nederige God, zowaar een opmerkelijke paradox. Hij preekte niet een uurtje om zich vervolgens te laten toejuichen. Hij was constant in de weer en niet te beroerd om vuile handen te maken. Hij toonde onvermoeibaar zijn bezorgdheid voor mensen, ongeacht hun status of levenswijze. Hij genas zieken (meestal niet ‘en plein public’, maar ‘en petit comité’), nam tijd voor boeven en niet te vergeten voor gebed. Hij instrueerde zijn volgelingen hoe zijn volgeling te zijn. Hij was bovendien buitengewoon praktisch. Niemand ging na zijn toespraken met hoofdpijn naar huis omdat het zo ingewikkeld was.

Trouwens, de meeste geloofskwesties waar we ons het hoofd over breken, raken ons leven nauwelijks. De Drievuldigheidskwestie (één God in drie personen); de schepping (iets uit niets creëren); de wonderen van Jezus (hoe kan zoiets), het zijn allemaal dingen waar je eindeloos over kunt discussiëren, want wie snapt zo-

iets? Maar uiteindelijk zijn het geen zaken die je in een crisis doen belanden.

Het zijn juist de dingen die we maar al te goed begrijpen waar we ons druk over maken, die je echt bezig kunnen houden. Ik noem wat voorbeelden. Jezus zegt: zorg voor iedereen die je nodig heeft. Heb zelfs het beste voor met degenen die je naar het leven staan. Geef alles wat je hebt af aan armetobbers die niks hebben en leef vervolgens zoals Ik. Aan het einde van ons leven wacht ons een eindexamen met heldere praktische vragen: ben je barmhartig geweest; ben je vergevingsgezind geweest, ja ook voor die lastpost; heb je geholpen waar je maar kon; ben je een echte naaste geweest voor al die mensen die je levenspad kruisten; ben je trouw geweest in het gebed en de sacramenten die je konden sterken om al die dingen te doen? Kortom, maak je niet druk over theoretische kwesties. Maak gewoon werk van je geloof.

O ja, er komt nog iets bij. Lauwe types vindt Jezus maar niks. ‘Ik ben wel katholiek, maar niet fanatiek’ vindt Jezus maar een slogan van niks. Hij wil niet dat we lauw zijn, dat we maar een beetje goedbedoeld aanmodderen. Nee, zegt Hij: ga er voor de volle honderd procent voor! Voor de liefhebbers verwijs ik naar Markus 8,34 en Matteüs 10,39.

Ondanks deze zware eis, trok Jezus veel volk. Niet omdat Hij een agressief koopman was. Hij

dwong niemand, maar deed ook niet zelfs het minste water bij de wijn, om mensen maar over te halen. Hij maakt het ook al niet aantrekkelijk om Hem te volgen, je moest immers letterlijk alles achter je laten en geen enkel probleem uit de weg gaan, ook al kostte het je leven. Wat er zoal van je verlangd wordt? Daar zitten weinig hersenkrakers tussen. Niemand kan als excuus opvoeren dat het allemaal niet zo duidelijk is en je om die reden maar even wacht tot het misschien ooit wel duidelijk wordt. Het is eenvoudig dit: volg Zijn voorbeeld na. Dat is het. Daar is niets onbegrijpelijks aan. Jezus is hinderlijk praktisch.

Om het waar te maken is natuurlijk weer een ander verhaal.

+Rob Mutsaerts

Agenda juli

Mgr. Mutsaerts

- 2 10.00 uur Stafvergadering
- 5 H. Mis te Heiloo
Lezing Heiligdom O.L.V. Ter Nood Heiloo
- 6 Diocesane Priesterdag
- 9 10.00 uur Stafvergadering
Vergadering Stichting Sonnius
- 10 Tuinfeest Jong Bisdom Den Bosch
- 12 St. Nicasiusmis, Kreijl (Heeze)
- 13 Commissie van Beheer
- 16 10.00 uur Stafvergadering
- 19 H. Mis strandkerk Zoutelande
- 23 10.00 uur Stafvergadering
- 26 H. Mis Heeze

Jubilea

50 jaar priester

10 juli

A.B.M. Driever mhm pastor-assistent H. Johannes de Doper te Schaijk (Alard van Herpenplein 7, 5373 AH Herpen)

12 ½ jaar priester

18 juli

M.J. Varayankunnel pastor H. Nicasius te Geldrop (Jan Deckersstraat 22, 5591 HS Heeze)

Benoemingen en ontslagen

De zeereerwaarde heer **C.S.J. Michael** te Schijndel per 28 maart 2015 incardinatie als priester in het Bisdom van 's-Hertogenbosch.

De zeereerwaarde pater drs. **G.Th. van Hoof o.s.a.** te Nijmegen per 1 juni 2015 eervol ontslag als waarnemend pastoor van de parochie H.H. Johannes en Jacobus te Nijmegen-Dukenburg;

De zeereerwaarde heer **N.C.M. Swagemakers** te Berg en Dal per 1 juni 2015 benoeming tot pastoor van de parochie H.H. Johannes en Jacobus te Nijmegen-Dukenburg;

De eerwaarde heer **A.J.W. Schepens** te Aarle-Rixtel per 1 september 2015 benoeming tot voltijds diaken van de parochie Heilige Damiaan de Veuster te Helmond onder gelijktijdig eervol ontslag als gedelegeerde voor het permanente diaconaat.

In memoriam

Op 23 mei 2015 is te Eindhoven overleden de zeereerwaarde heer **Christianus Martinus Bekx**, emeritus-pastoor van de parochie H. Antonius Abt (Hatert) te Nijmegen.

Emeritus-pastoor Bekx werd geboren op 16 november 1935 te Lieshout en tot priester gewijd op 11 juni 1960. Hij was achtereenvolgens werkzaam als kapelaan te Valkenswaard (parochie H. Jozef) van 1960-1964, als kapelaan te Asten (parochie H. Maria Presentatie) van 1964-1966, als kapelaan te Nijmegen (parochie H. Antonius Abt-Hatert) van 1966-1975, als pastoor van deze parochie van 1975-1990 en vanaf 1990 als pastor-teamleider van de parochie Hatert (Nijmegen). Op 1 september 2004 werd hem eervol ontslag verleend.

Moge hij rusten in vrede!

Mis in de buitengewone vorm



In het kader van liturgische vormingsdagen is er op woensdag 1 juli, om 15.00 uur, een gezongen drieherenmis in Beziinningscentrum Emmaus in Helvoirt (Udenhoutseweg 15). De mis volgens het missaal van Johannes XXIII, de zogenaamde Tridentijnse mis, is vrij toegankelijk.

Bisdomstaf gaat parochies bezoeken

Het diocesaan beleidsplan "Groeien in geloof, geloven in groei" ziet de nieuwe parochie als een krachtig instrument om goed te kunnen inspelen op de uitdagingen van de huidige geseculariseerde maatschappij en als een geëigend middel om, ook in de toekomst, de Blijde Boodschap te kunnen blijven verkondigen.

Nu de eerste fase van bundeling tot grotere organisatorische, juridische eenheden zo goed als afgerond is, vraagt een tweede fase van het zowel (geloofs) inhoudelijk als organisatorisch versterken van de nieuw gevormde geloofsgemeenschappen aandacht. De pastorale beroepskrachten en parochiebesturen staan voor de grote uitdaging om hun parochie tot een, in alle opzichten, gezonde en levensvatbare parochie te maken, die beantwoordt aan haar opdracht om de geloofsbeleving en geloofsoverdracht te bewaren en te verdiepen. De bisdomstaf wil de pastorale beroepskrachten en parochiebesturen ondersteunen en met hen samenwerken aan de opbouw van de geloofsgemeenschappen in ons bisdom.

Om deze intentie concreet gestalte te geven heeft de bisdomstaf zich voorgenomen om elke parochie, om de drie jaren, te bezoeken en zowel met de pastorale beroepskrachten, als met het parochiebestuur evaluatieve gesprekken te houden. Het evaluatieve gesprek is bedoeld om, in de opbouw van de parochie, te reflecteren op wat goed en minder goed gaat om, op basis daarvan, doelgerichte plannen en afspraken voor de toekomst te maken. Het evaluatieve gesprek is niet beoordelend, maar juist waarderend van aard. Centraal staat het luisteren naar elkaars inzichten en opvattingen. Positieve ervaringen, die in de ene parochie worden opgedaan, kunnen worden doorverteld aan een andere parochie; er kunnen concrete tips doorgegeven worden of er kan verwezen worden naar beschikbare materialen.

Aan deze gesprekken nemen, van de kant van het bisdom, enkele leden van de bisdomstaf deel en, zo nodig, medewerkers van het

bisdomkantoor. Het evaluatieve gesprek wordt in de parochie voorbereid door kerkbestuur en pastores met behulp van een door het bisdom aangereikt evaluatiemodel. De invulling en bespreking daarvan in de parochie leveren aandachtspunten op, die in het evaluatiegesprek met het bisdom besproken worden.

Gestart wordt met die parochies die als eersten als nieuwe parochie zijn opgericht en die inmiddels enige ervaring hebben in het functioneren als nieuwe parochie.

Voor het evaluatieve gesprek wordt in principe een dagdeel uitgetrokken, waarvan de tijden in overleg met de parochie worden vastgesteld. Van elke gesprek worden de conclusies en/of afspraken vastgelegd in een voortgangsrapportage, dat weer de basis vormt voor het evaluatiegesprek drie jaar later.

Met het houden van evaluatieve gesprekken wil de bisdomstaf niet alleen de pastorale beroepskrachten, bestuurders en vrijwilligers bemoedigen en inspireren, maar ook de parochies laten merken, dat zij er niet alleen voor staan. Het evaluatieve gesprek is een uitdrukking van de wil om



materieel en spiritueel op positieve wijze met elkaar samen te werken zodat mensen en geloofsgemeenschappen kunnen groeien in geloof en geloven in groei.

*Co Broekhuizen,
Dienst Parochieontwikkeling*

Hoogfeesten

Een beperkt aantal feesten in het liturgische jaar, die niet perse op zondag vallen, hebben de rang van “hoogfeest” (sollemnitas). Zij hebben evenals de zondag drie lezingen, gloria en credo. De meeste van die hoogfeesten zijn, volgens de algemene wet van Kerk, geboden feestdagen. Dat wil zeggen dat de gelovigen, net als op zondag, verplicht zijn aan de eucharistie deel te nemen en onnodige arbeid te vermijden. Die geboden feestdagen in de algemene kalender zijn: Kerstmis (25 de-

ember), Heilige Maria Moeder van God (Nieuwjaar), Driekoningen (6 januari), H. Jozef (19 maart), Hemelvaart van de Heer, Sacramentsdag (donderdag na Drievuldigheidszondag), HH Petrus en Paulus (29 juni), Maria Tenhemelopneming (15 augustus) Allerheiligen (1 november) en Maria Onbevleete Ontvangenis (8 december).

Nu is het in de meeste landen niet mogelijk al deze feesten als een zondag te vieren. Daarom kunnen de Bisschoppenconferenties, in overleg met de Heilige Stoel, de verplichte feesten beperken of naar de zondag verplaatsen. De Nederlandse Bisschoppenconferentie heeft van die bevoegdheid gebruik gemaakt. In Nederland zijn dan ook de volgende feesten (zoals in veel landen) definitief naar de zondag verplaatst: Driekoningen en Sacramentsdag.

De volgende feesten zijn in Nederland geen verplichte feestdagen: H. Jozef (19 maart), HH Petrus en Paulus (29 juni) en Maria Onbevleete Ontvangenis (8 december).

Volledig verplichte feestdagen in Nederland zijn: Kerstmis, Nieuwjaar en Hemelvaart. Dit kan ook gemakkelijk omdat het tevens burgerlijke feestdagen zijn.

Een aparte categorie zijn Maria Tenhemelopneming (15 augustus) en Allerheiligen (1 november). Zij moeten in Nederland op de dag zelf gevierd worden. De gelovigen zijn gehouden die dag aan de eucharistie deel te nemen. Er mag echter die dag wel gewerkt worden omdat het geen burgerlijke



Tenhemelopneming (15 augustus) en Allerheiligen (1 november). Zij moeten in Nederland op de dag zelf

vrije dagen zijn. In de praktijk worden in sommige parochies deze feesten toch op de zondag gevierd omdat men denkt dat er, op de dag zelf, onvoldoende mensen naar de kerk zouden komen. Dit levert nogal wat verwarring op. In de ene parochie houdt men zich aan de regel en viert het feest op de dag zelf. In de parochie ernaast verschuift men het naar de zondag ervoor, in weer een andere parochie naar de zondag erna. Indien men Allerheiligen niet op de dag zelf viert, is de liturgische chaos soms compleet. Wezenlijk hoort Allerzielen daags na Allerheiligen gevierd te worden. Toch kan het voorkomen dat er parochies zijn waar Allerheiligen naar de zondag wordt verschoven terwijl Allerzielen gewoon op 2 november blijft. Immers in de gedachten van de gelovigen is Allerzielen onverbreekelijk verbonden met 2 november. Allerzielen wordt dan volkomen los van en soms vóór Allerheiligen gevierd. Het bezwaar dat er op de eigenlijke dag geen mensen zouden komen, wordt in de pastorale praktijk gelogenstraft. Als men het op tijd



aankondigt als een verplicht feest en

er een feestelijke viering in de avond van maakt met koor, acolyeten, wierook etc, dan groeit het binnen enkele jaren uit tot een goed bezochte viering. Voor de eenheid in onze parochies is het zinvol daaraan te werken. Zo blijven deze feestdagen zoals van ouds en zoals in de landen rondom ons met hun eigenlijke dag verbonden.

Diocesane commissie Liturgie

U denkt toch zeker niet dat ik in ... naar de kerk ga!

Als u deze titel leest, begrijpt u meteen waar het over gaat. Ik hoor de uitspraak vaak als, op parochieavonden, fusie, samenwerking en kerksluiting aan de orde komen. Ik sta dan een beetje met mijn mond vol tanden, want er spreekt met name emotie uit, en daar is soms lastig op te reageren. Thuis gekomen herneemt het denkproces zich bij mij en komen de rationele overwegingen waarom dit onderwerp toch aan de orde moest komen. Op de eerste plaats: ik begrijp de emotie wel, en ik voel ook aan dat de sfeer in de ene kerk heel anders kan zijn dan in de andere kerk. De een hecht aan de mooie architectuur van het neogotische gebouw, de ander hecht aan de intieme sfeer van de jaren 60-kerk en vindt de neo-goot veel te plechtig. De ene kerk voelt anders dan de andere. En wat meestal nog een belangrij-

kere rol speelt: je treft in die andere kerk niet de bekende mensen.

Wat ik niet begrijp, is dat mensen van de ene kerk zich distantiëren van die van de andere kerk. Het gebeurde me een keer, toen we spraken over ziekenbezoek door vrijwilligers, dat iemand zei: 'met die (van dat andere dorp) heb ik niets te maken'. Toen schrok ik toch wel.

Tegenover de emotionele lading van dit onderwerp wil ik enige rationele overwegingen plaatsen, want kerksluitingen zijn onvermijdelijk geworden. U krijgt er zeker mee te maken, ook als uw kerk open blijft. Het is namelijk belangrijk dat u dan gastvrijheid verleent aan nieuwe kerkgangers. Dat is niet zo eenvoudig. Het is niet voldoende om te zeggen: 'u ben van harte bij ons welkom'. U zult plaats moeten maken, letterlijk en figuurlijk. Ook in de kerk die open blijft moeten dingen veranderen. Als er een lector bij komt, zal een andere lector bereid moeten zijn een keer niet te lezen. Een koor dat gewend is om elke week de mis van half 10 te zingen, zal het gesprek met het andere koor moeten aangaan en bereid moeten zijn om over een nieuw rooster na te denken. Het is niet zo eenvoudig om gastvrij te zijn. Het verwelkomen is een bewust proces en vraagt bewuste stappen. Ga de nieuwe kerkgangers ophalen. Ga een keer naar de kerk die op termijn gaat sluiten en probeer contacten te leggen, dat is een eerste stap naar een nieuwe gemeenschap.

Ik merk dikwijls dat kerkgangers liever met een klein groepje in de eigen kerk blijven kerken, dan dat

ze naar een andere kerk gaan. Ondertussen zien ze met lede ogen aan dat de eigen groep wel steeds kleiner wordt. Dit geeft weinig elan. Men zou het elkaar gemakkelijker maken wanneer men de koppen bij elkaar zou steken en gezamenlijk de stap naar de andere kerk zou zetten.

Soms wordt wel gezegd dat iemand die niet bereid is om elders naar de eucharistieviering te gaan, eigenlijk geen goede gelovige is. Dat is natuurlijk niet waar. Het zegt wel iets over de motivatie waarom iemand op zondag of zaterdagavond kerkt. Er kunnen een heleboel redenen zijn, en die zijn niet allemaal even diep. De een heeft geen zondags gevoel als hij niet naar de kerk is geweest. De ander gaat omdat hij moet lezen of in het koor zingt. Weer een ander is het gewoon gewend op zondag om 11 uur. En als er zich geen reden aandient, blijf hij die gewoonte trouw. Weer iemand anders hoopt dorpsgenoten te treffen om nieuws uit te wisselen (vroeger speelde dit een grotere rol dan nu).

Als uw kerk gaat sluiten, ontkomt u er niet aan na te denken over de reden waarom de kerk voor u belangrijk is. Waarom gaat u eigenlijk? Hopelijk laat u die vraag bij u toe, en smijt u niet direct de deur dicht. Dat zou een gemiste kans zijn. In die andere kerk komen ook gewone mensen. En misschien is de mentaliteit in dat andere dorp anders, maar wat dan nog? De parochie is op de eerste plaats een gemeenschap van gelovigen én niet van dorpsgenoten. Het geloof zal verschillen overwinnen en een nieuwe gemeenschap stichten rondom Christus.

*Ron van den Hout
vicaris-generaal*



Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van **het bisdom van 's-Hertogenbosch**. De *BisdomNieuwsbrief* wordt gratis verspreid bij het pastoraal kader en bij belangstellenden.

Een bijdrage ter dekking van de kosten wordt op prijs gesteld (publiciteitsfonds NL63 INGB 0001 3284.65)

Aan- / afmeldingen en wijzigingen voor de nieuwsbrief kunnen doorgeven worden via het mailadres: nieuwsbrief@bisdomdenbosch.nl

Bezoekadres:

Parade 11

5211 KL 's-Hertogenbosch

Postadres: Postbus 1070

5200 BC 's-Hertogenbosch

T: 073 523 20 20

E: nieuwsbrief@bisdomdenbosch.nl

W: www.bisdomdenbosch.nl

Verschijnt elf maal per jaar